



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

1

בפני כב' הרשם הבכיר אורי הדר

עמי סרור ת.ז., XXXXXXXXXX

התובע

נגד

קשר ספורט בע"מ חברות, 511757486

הנתבעת

2

### פסק דין

3

4

לפניי תביעתו של התובע לפיצוי בגין 21 הודעת פרסומת שנשלחו אליו ע"י הנתבעת ו/או בעבורה וזאת ללא הסכמתו ובניגוד להוראות ס' 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") והכל כטענתו.

5

6

7

8

דין התובענה להתקבל בחלקה וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

9

10

ראשית, התנצלותי בפני הצדדים על העיכוב במתן פסק הדין.

11

12

### העובדות הצריכות לעניין וטענות הצדדים, בקצרה

13

14

1. התובע הינו אדם פרטי והוא קיבל במהלך התקופה שתוארה בכתבי הטענות שהוגשו מטעמו הודעות שונות שחלקן הן, לשיטתו, הודעות פרסומת וזאת ללא שנתן הסכמתו לכך.

15

16

2. הנתבעת הינה הבעלים של מועדון הכדורגל מכבי חיפה.

17

18

3. ביום 28.09.2016 הגיש התובע את כתב התביעה. לכתב התביעה צורפה רשימה של כלל ההודעות שנשלחו אליו ע"י הנתבעת לטענתו בתקופה שמיום 15.09.2015 ועד ליום 19.08.2016 (להלן: "הרשימה המקורית"). התובע טען כי ביום 02.08.2016 שלח לנתבעת הודעת דוא"ל מפורשת שבה ביקש לא לשלוח לו הודעות פרסומת (להלן: "הודעת החדילה") אך גם דבר זה לא הועיל וגם לאחר מועד זה המשיכו להגיע אליו הודעות פרסומת בניגוד להסכמתו.

19

20

21



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

4. ביום 08.12.2016 הגיש התובע מסמך שכותרתו "**תגובת התובע**" ואליו צירף רשימה מעודכנת של כלל ההודעות שנשלחו אליו (להלן: "**הרשימה המעודכנת**"). רשימה זו כוללת שלוש הודעות נוספות על אלו שנזכרו ברשימה המקורית כפי שצורפה לכתב התביעה וסופה של התקופה אליה מתייחסת הרשימה המעודכנת הינו ביום 27.10.2016. בסך הכל מופיעים ברשימה המעודכנת (אם נשמיט ממנה את אחת משתי השורות המתייחסות להודעה מיום 27.12.2014 שהיא הודעה כפולה) 30 הודעות כפי שציין התובע בתגובתו.
- 7 בפועל עותר התובע לקבלת פיצוי בגין 24 הודעות מתוך הרשימה המעודכנת תוך שהוא מציין בתגובתו כי בגין 6 ההודעות האחרות "**בחלקן קיים מידע אודות המנוי שלי במכבי חיפה לצד מידע פרסומי בניגוד לחוק**".
5. ביום 02.01.2017 ביקשתי מהתובע להגיש לתיק בית המשפט עותק מלא של כל אחת מהודעות הדואר האלקטרוני והתובע אכן הגיש את הודעות הדואר האלקטרוני אך לא הגיש את כל ההודעות.
6. ביום 05.03.2017 הגישה הנתבעת כתב הגנה שבו טענה בין היתר כי ההודעה מיום 15/9/14 לא נשלחה על ידה אלא ע"י חברת פאנזון בע"מ (להלן: "**פאנזון**") שהיא האחראית על חוג הלקוחות של הנתבעת והינה חברה בעלת אישיות משפטית משל עצמה ואינה קשורה לנתבעת.
- הנתבעת טענה גם כי מדובר בתובע סדרתי ומגמתי אשר עושה הכל על מנת לטשטש את ליבון התובענה והפליגה בתיאורים נוספים כפי שעולה מסעיף 6 לכתב ההגנה. לא היה שום צורך בתיאורים אלו ואת המחלוקת יש לבחון לגופה ולגופה בלבד.
7. לגוף העניין טענה הנתבעת כי התובע הינו לקוח שלה ובעבר רכש שני מנויים עונתיים למשחקי הבית של הנתבעת וכן רכש מעת לעת כרטיסים למשחקים בודדים בהם השתתפה הנתבעת.
- הנתבעת טענה כי ביום 12.10.2014 אישר התובע באמצעות אתר האינטרנט של הנתבעת את רצונו לקבלת דואר פרסומי מהנתבעת והחל מיום זה קיבל מפעם לפעם הודעות שחלקן פרסומיות וחלקן קשורות באופן ישיר להטבות הניתנות לרוכשי מנויים (סעיף 8 לכתב ההגנה).
- הנתבעת טענה כי מכתב התביעה ניתן ללמוד שביום 27.07.2015 שלח התובע בקשת הסרה אך זו לא הגיעה לידי הנתבעת שכן היא נשלחה לכתובת שמצוין באופן מפורש שאין להשיב אליה וכי בעקבות הודעה זו נשלחה לתובע מיידיית הודעה חוזרת שמבהירה כי לא ניתן לשלוח בקשת



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הסרה או בכלל כל הודעה לכתובת דואר אלקטרוני זו. הנתבעת טענה עוד כי מלבד הודעה זו  
2 אשר נלמדת מהנתונים של כתב התביעה עצמו היא לא קיבלה שום הודעת חדילה נוספת.
- 3 8. ביום 13.03.2017 התקיים דיון ובו נמסרו לנתבעת, לשיטתה לראשונה, העתקים של כל הודעות  
4 הדואר האלקטרוני כפי שהוגשו ע"י התובע ביום 06.01.2017. נציגי הנתבעת הציגו באמצעות  
5 הטלפון הנייד צילום מסך ממערכת המחשב של הנתבעת ממנו עולה לשיטתם כי ביום  
6 12.10.2014 אישר התובע קבלת דברי פרסומת.
- 7 התובע טען כי מעולם לא אישר קבלת הודעות פרסומת וכן ציין כי אף שיתכן ונרשם להגרלות  
8 הוא לא ביקש לקבל הודעות ביחס לתוצאות של אותן הגרלות. ביחס להודעת החדילה ציין  
9 התובע כי **"ביקשתי הסרה גם בטלפון"**.
- 10 לאחר הפסקה שניתנה לצדדים על מנת שישוחחו ביניהם ויבדקו אם יש להם ראיות נוספות  
11 הודיעו נציגי הנתבעת כי הם מבקשים להגיש תצהיר שיסביר כיצד בוצע התהליך מיום  
12 12.10.2014. נציגי הנתבעת שבו והדגישו, לאחר שעיינו בכל ההודעות שצירף התובע, כי חלק  
13 מההודעות לא נשלח על ידם וחלק מהן כלל אינו בגדר פרסומת. התובע עמד על טענתו כי **"כל**  
14 **הודעה שנשלחת מפנזון נשלחת ממכבי חיפה"** והודיע כי **"כאשר אני אראה את התצהיר**  
15 **שיוגש, אני אודיע אם אני רוצה לחקור את המצהיר"**.
- 16 בהחלטה שניתנה בתום הדיון אפשרתי לנתבעת להגיש התייחסות בכתב לכל אחת מההודעות  
17 וכן לצרף מסמכים נוספים ותצהיר של בית התוכנה שפעל מטעמה. ביקשתי מהתובע להודיע  
18 אם ברצונו לחקור את המצהיר מטעם הנתבעת ואפשרתי גם לו להגיש התייחסות לתגובתה של  
19 הנתבעת לכל אחת מההודעות שצורפו (בהזדמנות זו יש לתקן טעות סופר שנפלה בהחלטתי  
20 ובעמ' 3 שורה 21 לאחר המילה "להגיש" יש לרשום "התייחסותו" ובמקום המילה  
21 "התייחסותה" יש לרשום "להתייחסותה").
- 22 ביום 30.03.2017 הגישה הנתבעת עותק קרי יותר של צילום המסך מיום 12.10.2014, הגישה  
23 תדפיס ובו מידע על פאנזון וכן צירפה תצהיר של מר אלי דגן מטעם חברת טופטיקס בע"מ  
24 שהיא בית התוכנה והבעלים של התוכנה המצויה בשימוש הנתבעת.
- 25 9. ביום 06.04.2017 הגיש התובע תגובה ובה צמצם את תביעתו ל- 21 הודעות ולא 24 כפי שטען  
26 קודם לכן. ביחס לתצהיר שצירפה הנתבעת הודיע התובע כי אני מעוניין לחקור את המצהיר  
27 והוא התייחס עניינית לאופן הרישום הנטען ע"י הנתבעת.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בהחלטתי מיום 08.04.2017 קבעתי כי לנוכח הויתור על החקירה של המצהיר מטעם הנתבעת  
2 התצהיר מתקבל כראיה לאמיתות תוכנו ואפשרתי לצדדים להגיש סיכומים בכתב. הצדדים  
3 אכן הגישו את סיכומיהם.
- 4 10. המחלוקת בין הצדדים נוגעת להסכמתו או אי הסכמתו, בין המעשה ובין במחדל, של התובע  
5 לקבל הודעות פרסומת, להגדרתן של ההודעות שבגינן עותר התובע לקבלת פיצוי כהודעות  
6 פרסומת אם לאו וכן להודעת החדילה ששלח התובע לטענתו.

### דיון והכרעה

#### הודעות שלא צורפו

- 7  
8
- 9 11. כפי שצינתי קודם לכן הרשימה המעודכנת שצורפה לתגובתו של התובע מיום 08.12.2016  
10 כוללת 30 הודעות שונות. עיינתי בכל ההודעות עצמן שצירף התובע ולא מצאתי שצורפו 5  
11 הודעות מהתאריכים הבאים: 17.03.2015, 18.03.2015, 13.09.2015, 16.09.2015  
12 ו- 08.01.2016.
- 13 12. ברור שביחס להודעות אלו אין די ברשימה המעודכנת שצורפה לתגובה מיום 08.12.2016 ועל  
14 מנת לבחון אם אכן מדובר בהודעת פרסומת או שמא רק בהודעה הכוללת מידע ללקוח והיה  
15 על התובע לצרף את ההודעה עצמה.
- 16 משהודעות אלו לא צורפו, אין כל אפשרות להתייחס להודעות אלו והתביעה בגין הודעות אלו  
17 נדחית. ממילא גם שעיון ברשימה המעודכנת מעלה כי הודעות אלו לכאורה הן תוצאות של  
18 הגרלת כרטיסים למשחק, אישור על כי התובע נרשם להגרלת כרטיסים וכן אישור על הזמנת  
19 משחק חוץ. לא ניתן לשלול כמובן את האפשרות כי הודעות אלו כוללות גם פרסומות אך דבר  
20 זה לא הוכח על ידי התובע.

#### הסכמתו של התובע לקבלת דברי פרסומת

- 21  
22 13. בכתב התביעה טען התובע כי מעולם לא התעניין בקבלת הודעות פרסומת ולא נשאל גם אם  
23 הוא מעוניין או מסכים לקבלת הודעות פרסומת מטעם הנתבעת. גרסתה של הנתבעת ביחס  
24 להסכמתו של התובע צוינה באופן מפורש בכתב ההגנה וכפי שצינתי קודם לכן הנתבעת צרפה  
25 לתגובתה מיום 30.03.2017 תצהיר של מר דגן המסביר באופן ברור למדי את אופן העדכון של  
26 התוכנה שבה עושה הנתבעת שימוש לרבות בקשר עם הסכמה או העדר הסכמה לקבלת הודעות  
27 פרסומת.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

14. בסעיף 10 לתצהיר מציין מר דגן כי התובע הזין את הערך "כן" בשאלה האם הוא מאשר קבלת חומר פרסומי מטעם המועדון (נספח א' לתגובת הנתבעת כאמור). מר דגן ציין בתצהירו כי הדבר בוצע במסגרת ניסיון ביצוע עסקת רכישה באינטרנט ואף שזו לא הושלמה הרי שהתובע הוא שעדכן את פרטיו האישיים כולל מענה על שאלת הגנת פרטיות.
- יש לציין כי באותו נספח א' לתגובת הנתבעת מופיעים פרטים נוספים של התובע כגון: מספר טלפון נייד וכתובת דואר אלקטרונית אשר תואמים את הפרטים שצוינו על ידי התובע עצמו בכותרת כתב התביעה. אני מתקשה להעלות על הדעת שהנתבעת המציאה את הפרטים האמורים יש מאין.
15. בתגובתו מיום 06.04.2017 התייחס התובע לתצהיר וטען כי אין בו כדי להוכיח כל טענה וכי התצהיר מתבסס על כך "שהתובע אולי ביצע רישום דרך מערכת טלפונית באמצעות נציג ואולי הקליק באתר אינטרנט דמיוני כלשהו". התובע טען כי בחודש אוגוסט 2014 אכן שוחח עם נציגה של הנתבעת טלפונית וביקש לרכוש מנוי ומסר את פרטיו אך לא נשאל ולא התבקשה הסכמתו לקבלת דברי הודעות פרסומת וגם לא נמסר לו כי פרטיו "יופקרו" כהגדרתו לצורך משלוח דברי פרסומת בניגוד לחוק.
16. החוק קובע שני מסלולים שבהתקיים אחד מהם ניתן לשלוח לנמען דברי פרסומת כהגדרתם בס' 30א לחוק, מסלול אחד הוא "קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב..." והמסלול השני הוא כאשר "הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו..."
17. הנטל להוכיח את אותה הסכמה מפורשת לקבלת הודעות פרסומת במשמע סעיף 30א (ב) לחוק או לחלופין הודעה כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח הודעת פרסומת כאמור בסעיף 30א (ג) לחוק מוטל על הנתבעת.
18. בכתבי הטענות ובדיון הציגו הצדדים טענות הופכיות בעניין זה והטענות נותרו הופכיות גם לאחר הגשת תצהירו של מר דגן מטעם הנתבעת. לא ניתן כמובן לדעת מה הייתה תוצאה חקירתו של מר דגן לנחקר ואיזה רושם הוא היה מותיר בעדותו ובהחלט ייתכן כי לאחר שהיו נשמעים הן התובע והן מר דגן לא היה עולה בידי הנתבעת להוכיח את אותה הסכמה לה היא טוענת.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

19. אלא מאי? ויתורו של התובע על חקירת המצהיר מטעם הנתבעת חרף ההזדמנות שניתנה לו לחקור אותו פועל במקרה זה לחובתו של התובע ויש בו כדי להטות את הכף לטובת הנתבעת ולכל הפחות לעורר ספק ביחס לנכונות גרסתו של התובע אודות אי הסכמה לקבלת הודעות פרסומת, בין אם זו היתה מפורשת ובכתב כפי שדורש סעיף 30א (ב) לחוק ובין אם הייתה זו בדרך של "הודעה" במשמע סעיף 30א (ג)(1) לחוק.
20. תוצאת הדברים היא כי על פי מאזן ההסתברויות הנדרש במשפט האזרחי שוכנעתי די הצורך כי אותו סימון של ערך חיובי (כאמור בסעיף 10 לתצהירו של מר דגן) באותה שורה המתייחסת לאפשרות לקבלת חומר פרסומי מטעם הנתבעת הוזן ע"י התובע בעצמו או לכל הפחות בעקבות פנייתו.
21. הנתבעת לא התחמקה מהנטל המוטל עליה ובצדק ביקשה להעיד את מר דגן מטעמה. אלא שהדרך לסתור את הטענה האמורה הייתה באמצעות חקירת המצהיר. כפי שצינתי ייתכן בהחלט כי במידה ומר דגן היה נחקר היו נותרות כפות המאזניים מאוזנות ובמצב כזה יכול ולא היה עולה בידי הנתבעת להוכיח את אותה טענה אולם הויתור על החקירה כאמור פועל לחובתו של התובע ומביא לקבלת גרסת הנתבעת.
22. ודוק, לא מדובר במצב בו בעל דין מצרף לכתבי טענותיו תצהיר אך לא מביא את העד לדיון שהרי במצב כזה ברי כי אין כל ערך לאמור בתצהיר. בענייננו המצב שונה. התובע התבקש באופן מפורש להודיע אם הוא רוצה לחקור את מר דגן והוא הודיע שהוא מוותר על חקירתו.
- מטעמי זהירות, ומאחר והתובע אינו מיוצג ועל מנת שלא תיפול שגגה בידו ומתוך הנחה כי יכול והתובע אינו מבין את ההשלכות המשפטיות של הויתור על החקירה, הבהרתי בהחלטתי מיום 08.04.2014 כי התצהיר "מתקבל כראיה לאמינות תוכנו". דומני כי הניסוח הוא ברור דיו ואם בשלב זה היה מבקש התובע לחזור בו מויתורו ברי כי הבקשה הייתה מתקבלת והייתה ניתנת לתובע אפשרות לחקור את מר דגן.
23. בס' 21 לתגובתו מיום 06.04.2017 העלה התובע תהיות ביחס לדרך הפעולה של הנתבעת. תהיות אלו בהחלט רלוונטיות למחלוקת אולם הדרך לברר את אותן תהיות בנסיבות שבהן התובע לא הוכיח מומחיות יתירה בתחום המחשוב הייתה באמצעות חקירתו של מר דגן ומכך נמנע התובע.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בנסיבות אלו בוודאי שלא ניתן לומר כי גרסתו של התובע עדיפה על פני גרסתה של הנתבעת.  
2 בנסיבות בהן התובע ויתר על חקירתו של מר דגן ובנסיבות בהן התובע לא סיפק הסבר מניח  
3 את הדעת ביחס לאופן שבו הגיעו פרטיו לידי הנתבעת ביום 12.10.2014 האפשרות המסתברת  
4 יותר הינה כי התובע אכן נתן הסכמתו לקבלת הודעות פרסומת ביום 12.10.2014 כפי שטענה  
5 הנתבעת.
- 6 24. בנסיבות אלו המסקנה היא כי הנתבעת הוכיחה די הצורך את טענתה כי ביום 12.10.2014  
7 התובע נתן הסכמתו לקבלת הודעות פרסומת ועל כן המסקנה היא כי ההודעות שנשלחו אליו  
8 ממועד זה ואילך נשלחו כדין.
- 9 **הודעת החדילה**
- 10 25. בכתב התביעה טען התובע כי ביום 02.08.2016 שלח לנתבעת הודעת חדילה. אף שהנתבעת  
11 התייחסה בכתב ההגנה להודעת החדילה מיום 27.07.2015 (אציין כי לא ראיתי מה המקור  
12 לתאריך זה וייתכן שמדובר בטעות סופר) הרי שעיון בהודעתו של התובע מיום 02.08.2016 אכן  
13 מעלה כי הודעת החדילה, ותוכנה הוא כמובן לגיטימי לחלוטין ונהיר דיו, ולא הייתה כל חובה  
14 לשלוח את הודעת החדילה רק באמצעות לחיצה על הקישור שמופיע בתחתית כל הודעה,  
15 נשלחה בדואר אלקטרוני שבתחילתו כתוב באופן מפורש, אם כי באנגלית, שמדובר בתיבת  
16 דואר אלקטרוני שאין להשיב לה.
- 17 26. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי עם משלוח הודעת החדילה קיבל התובע הודעה חוזרת ובה צוין  
18 כי הודעתו מיום 02.08.2016 לא הגיעה ליעדה. הנתבעת אמנם לא צרפה את ההודעה שנשלחה  
19 חזרה בעקבות הודעת החדילה האמורה וצרפה רק דוגמא להודעה חוזרת כאמור לא מצאתי  
20 לייחס עניין זה לחובת הנתבעת שכן מדובר במנגנון שהוא בגדר ידיעה שיפוטית ואני משוכנע כי  
21 גם התובע היה מודע לו די הצורך. לא להשיב פירושו לא להשיב. פשוטו כמשמעו.
- 22 27. גם אם התובע לא שם לב לכך שהוא שולח הודעת חדילה לכתובת שלא ניתן להשיב אליה הרי  
23 שבפועל האפשרות הסבירה, ושוב נזכיר כי הדבר נבחן לפי מאזן ההסתברויות הנדרש במשפט  
24 האזרחי, היא כי הודעת החדילה האמורה לא התקבלה אצל הנתבעת.
- 25 28. בהתחשב בכך כי לאחר הודעה זו המשיך התובע לקבל הודעות פרסומת נוספות יכול היה התובע  
26 להביא בחשבון כי לפחות אחת האפשרויות הינה כי הודעת החדילה שלו לא התקבלה אצל  
27 הנתבעת. התובע לא היה חייב להניח כי האפשרות היחידה הינה התעלמות מצד הנתבעת.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 במצב דברים כזה, טוב היה עושה התובע אם היה מנסה ליצור קשר עם הנתבעת בדרך אחרת  
2 או שולח הודעת חדילה לכתובת שניתן, להבדיל, לשלוח אליה הודעות דואר אלקטרוני.
- 3 29. התובע טען בדיון שהתקיים כי את ההסרה הוא ביקש גם בטלפון. טענה זו לא הוכחה ולא  
4 מצאתי לה שום תימוכין בחומר הראיות.
- 5 30. סיכמו של דבר, הטענה להודעה טלפונית ביחס לחדילה לא הוכחה ואילו ביחס להודעת  
6 החדילה לא שוכנעתי כלל כי זו הגיעה ליעדה.
- 7 31. ביום 13.11.2016, לאחר שקיבלה הנתבעת את כתב התביעה ביצעה הנתבעת בעצמה עדכון של  
8 כרטיסו של התובע אצלה והסירה את התובע מרשימת הנמענים להם נשלחות הודעות פרסומת  
9 וזאת כפי שעולה מתצהירו של מר דגן ומהנספחים לתגובה שהגישה הנתבעת ביום 30.03.2017.  
10 כתב התביעה נמסר לנתבעת ביום 08.11.2016 ו-5 ימים לאחר מכן עדכנה הנתבעת את כרטיסו  
11 של התובע אצלה כאמור. בהתחשב בכך שזהו המועד הראשון שבו היה ידוע לנתבעת על כתב  
12 התביעה והלכה למעשה על רצונו המפורש של התובע לא לקבל עוד הודעות פרסומת הרי שכל  
13 הודעות הפרסומת שנשלחו קודם לכן נשלחו כדין.
- 14 **ההודעות שקדמו ליום 12.10.2014**
- 15 32. כאמור שוכנעתי די הצורך כי ביום 12.10.2014 הסכים התובע לקבל הודעות פרסומת  
16 מהנתבעת. יש לבחון אפוא מה דינן של 3 ההודעות הראשונות שנשלחו עד למועד זה קרי, אלו  
17 מיום 15.09.2014, 06.10.2014 ו-12.10.2014. נניח לצורך הדיון ולטובת התובע כי גם ההודעה  
18 מיום 12.10.2014 קדמה לקבלת הסכמתו של התובע כאמור.
- 19 33. **ביחס להודעה מיום 15.09.2014**: ביחס להודעה זו טענה הנתבעת כי השולחת הינה פאנזון  
20 שמידע לגביה צורף כנספח 2 לתגובת הנתבעת מיום 30.03.2017. עיינתי בדף פרטי המידע ואכן  
21 לא נמצא כי הנתבעת הינה בעלת מניות בחב' פאנזון ולא הוכח קשר עסקי אחר ביניהן. טענתה  
22 של הנתבעת כי ההודעה האמורה נשלחה מפאנזון שהיא חברה עצמאית לחלוטין ואחראית על  
23 חוג הלקוחות של הנתבעת לא נסתרה והיא מקובלת עליי לחלוטין.
- 24 34. יתרה מזו, עיון בתוכן ההודעה מעיד באופן ברור למדי כי אין מדובר בהודעת פרסומת במובנה  
25 המקובל. החלק הראשון של ההודעה מתייחס לאפשרות לזכות בחולצת משחק חדשה במסגרת  
26 הגרלה ואיני סבור שמדובר בהודעת פרסומת. סעיף 30א (א) לחוק מגדיר מהו "דבר פרסומת"





## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

1 וקובע כי מדובר ב"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או  
2 לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת...".

3 זכייה אינה הוצאת כספים ובוודאי שאינה רכישה של מוצר או שירות.

4 החלק השני של אותה הודעה מתייחס להצעה להצטרף לנסיעה לאצטדיון שבו נערך המשחק  
5 והוא מציין כי הנסיעות יוצאות מכל רחבי הארץ בעלות השתתפות בהוצאות הדלק בלבד.  
6 התובע טען בתגובתו ובסיכומיו כי יש לראות בפאנזון כמי שפועלת בעבור הנתבעת וכי דבר  
7 הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיה או לקדם את מטרותיה של הנתבעת בלבד ושלה בלבד (ראו  
8 למשל סעיף 12 לתגובת התובע מיום 06.04.2017).

9 איני סבור שיש בטענה זו ממש לפחות ביחס להודעה זו. ראשית, הטענה כי פאנזון הינה חברה  
10 נפרדת לחלוטין מהנתבעת לא נסתרה ואם כך הדבר הרי שאותו תשלום שהוצע לנמענים לשלם  
11 עבור הנסיעה היה נכנס לקופתה של פאנזון ולא של הנתבעת ובמובן זה לא מתקיים התנאי  
12 הקבוע בסעיף 30א (א) לחוק הנוגע להגדרת "מפרסם" והכולל בתוכו את "מי שתוכנו של דבר  
13 הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו".

14 התובע מייחס את הודעות הפרסומת לנתבעת ולא לפאנזון ועל כן עליו להוכיח כי אותן הודעות  
15 נועדו לפרסם את עסקיה של הנתבעת ולקדם את מטרותיה. ודוקו את עסקיה ומטרותיה של  
16 הנתבעת ולא של פאנזון שלא נתבעה בהליך הנוכחי.

17 יתרה מזו, על מנת להוכיח כי מדובר בפרסומת כלשהי היה על התובע להוכיח כי הפרסום אודות  
18 השתתפות בהוצאות הדלק בלבד הינו פרסום שקרי וכי בפועל נוצר רווח למפרסם. טענה זו לא  
19 הוכחה כלל והתובע לא הוכיח כי אם היה משלם את הסכום שהוצע, קרי סך של 50 ₪ לנסיעה  
20 מב"ש לחיפה ובחזרה היה הדבר מביא לרווח לפאנזון או לנתבעת. ובמצב בו לא הוכח רווח יש  
21 לכל הפחות ספק ביחס לתנאים הנכללים בהגדרת "מפרסם" שהרי ללא רווח קשה לומר כי  
22 תוכנו של דבר הפרסומת "עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו" של שולח ההודעה.

23 חברות פועלות לשם רווח. אין בכך פסול. המחוקק ביקש לצמצם את משלוח הודעות הפרסומת  
24 ואת זאת עשה בהקשר של גורמים שמטרתם ליצור לעצמם רווח. הצעה לנסיעה במחירי עלות  
25 בלבד אינה מקיימת תכלית זו של המחוקק לטעמי.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 ועוד, לא די בחזקה שקובע החוק בעניין זהותו של המפרסם שעה שבעל הדין שכנגד טוען כי מי  
2 שפרסם את ההודעה הינה חברה נפרדת לחלוטין. בהודעה זו אמנם מופיע שמו של מועדון  
3 הכדורגל מכבי חיפה אך לא ניתן לומר בוודאות או בכלל כי ההודעה נשלחה ע"י הנתבעת.
- 4 **35. ביחס להודעה מיום 06.10.2014:** הודעה זו נשלחה כפי שעולה מכותרת ההודעה ע"י הנתבעת  
5 וצוין בה כי ניתנת אפשרות לרכישת כרטיסים למשחק תוך מתן עדיפות לאוהדים אשר רכשו  
6 מנוי. בהודעה פורסם מחיר הכרטיס וניתן לראות בהודעה זו פרסומת במובנה הפשוט והמקובל.  
7 חיזוק נוסף לכך שההודעה נשלחה מהנתבעת ולא מפאנזון מופיע בתחתית ההודעה שם צוין  
8 באופן מפורש שמה של הנתבעת כך שגם אם היה גוף אחר הוא זה ששולח את ההודעה ברור כי  
9 לגבי הודעה זו אכן מתקיימת ההגדרה של "מפרסם" במשמע סעיף 30א (א) לחוק.
- 10 **36. ביחס להודעה מיום 12.10.2014:** גם הודעה זו נשלחה ע"י הנתבעת וגם בתחתיתה של ההודעה  
11 צוין באופן מפורש שמה של הנתבעת. לעומת זאת, להבדיל מההודעה מיום 06.10.2014 אשר  
12 מציינת את האפשרות לרכוש כרטיס בהודעה הנוכחית יש פרסום הוצאות הגרלת הכרטיסים  
13 למשחק. הודעה כזו אינה בגדר פרסומת כלל ועיקר.
- 14 בהודעה מיום 06.10.2014 הפנייה היא ל"אוהד יקר" בלשון כללי ולעומת זאת ההודעה מיום  
15 12/10/14 הפניה היא ל"עמי" שהוא כנראה התובע דבר המעיד ברמת הסתברות גבוהה כי התובע  
16 נרשם להגרלה שאליה התייחסה ההודעה מיום 06.10.2014 ואשר התקיימה ביום 12.10.2014  
17 וביום 12.10.2014 הוא קיבל את תוצאות הגרלה. ובכך בלבד אין כל פרסומת כלל ועיקר.
- 18 **37. סיכומו של דבר, רק ביחס להודעה מיום 06.10.2014 ניתן לקבוע כי מדובר בהודעת פרסומת**  
19 **שנשלחה לתובע ללא קבלת הסכמתו מראש או מבלי שהודע לו כי פרטיו ישמשו לצורך משלוח**  
20 **הודעות פרסומת ורק בגינה זכאי התובע לפיצוי.**
- 21 **שאר ההודעות שנשלחו**
- 22 **38. לנוכח התוצאה שאליה הגעתי ביחס להסכמתו של התובע מיום 12.10.2014 וביחס להעדר**  
23 **הודעת חדילה כלשהי עד שהנתבעת בעצמה הסירה את התובע מרשימת הנמענים האפשריים**  
24 **ביום 13.11.2016 מתייתר הצורך לדון בתוכנה של כל אחת משאר ההודעות ונתייחס לשם**  
25 **הדוגמא לחלקן בלבד.**



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 נאמר רק בקצרה כי חלקן של ההודעות אכן נשלח לכאורה ע"י פאנזון ולא מצאתי שום ראיה  
2 לכך שאותן פרסומות עשויים לקדם את מטרותיה או עסקיה של הנתבעת להבדיל מעסקיה או  
3 מטרותיה של פאנזון. בנסיבות שבהן החוק קובע הגדרה רחבה של המילה "מפרסם" יש להטיל  
4 על התובע נטל כבד יותר על מנת להראות שתוכנו של אותו דבר פרסומת שלו הוא טוען עשוי  
5 לפרסם את עסקיו ומטרותיו של בעל הדין שכנגד להבדיל מעסקיו ומטרותיו של מי ששלח את  
6 ההודעה בפועל בפרט כאשר מדובר באישיות משפטית נפרדת.
- 7 40. יתירה מזו, חלקן של ההודעות מתייחס לאפשרות להשתתף בהגרלה של חולצות משחק ולא  
8 ראיתי בכך משום פרסומת כלשהי וזאת כפי שהוסבר לעיל ביחס להגדרה של "דבר פרסומת"  
9 כפי שקובע החוק.
- 10 41. הודעה נוספת מיום 04.01.2015 מתייחסת למשל לתחרות טריוויה לאוהדים אמיתיים.  
11 בנסיבות שבהם מהותו של הפרס כלל לא צוינה בהודעה ברור כי גם ביחס להודעה זו לא ניתן  
12 לראות משום פרסומת כלשהי. אין כל וודאות כי בקשר עם אותו פרס היה נדרש התובע להוציא  
13 כספים בדרך כלשהיא וזכייה בוודאי שאינה בגדר "רכישת מוצר או שירות".
- 14 42. נתייחס גם למשל להודעה מיום 12.02.2015 אשר דומני שמדגימה היטב את הלך רוחו האפשרי  
15 של התובע. הודעה זו שנשלחה ע"י הנתבעת עוסקת ב"סידורי הושבה למשחק הקרוב". בהודעה  
16 מצוין באיזה יציעה אמור לשבת כל מי שיש לו מנוי למשחק המתקיים באצטדיון בלומפילד  
17 ביום 14.02.2015.
- 18 הלכך נקרא פרסומת? התשובה שלילית. הודעה זו רק חוסכת זמן למי שמגיע למשחק ובוודאי  
19 שאין בה שום פרסומת.
- 20 אמנם לא מצופה מהתובע להודות לנתבעת על ששלחה לו הודעה שחוסכת מזמנו אך ברור  
21 שהגשת תביעה המתייחסת גם להודעה זו אינה הדרך לגמול לנתבעת על כי חסכה לתובע זמן  
22 יקר.
- 23 43. ביחס להודעה למשל ביום 25.09.2015 הרי שטוב עשה התובע שויתר על דרישתו לפיצוי (ס' 22  
24 לתגובתו מיום 06.04.2017) בגין הודעה שמאפשרת לו למכור את מושבו במשחק שהוא אינו  
25 יכול להגיע אליו. ההודעה מציינת באופן מפורש כי אם התובע אינו יכול להגיע למשחק הקרוב  
26 הוא יקבל החזר כספי. הגדרה של הודעה זו כפרסומת הינה דרך יצירתית במיוחד ולא ראויה  
27 כלל להכתיר כפרסומת הודעה שכל כולה נועדה להיטיב עם התובע ולמנוע ממנו בזבוז כסף.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 התובע אמנם ויתר על דרישה לפיצוי בקשר עם הודעה זו אך הכללתה בתביעה מלכתחילה  
2 מעידה על תום לבו לפחות ביחס להודעות שלא יכול להיות חולק כי אינן בגדר דבר פרסומת.
- 3 44. מכל בעל דין מצופה לבחון קודם להגשת התביעה את תוכנה של התביעה. קודם להגשה ולא  
4 לאחר שמוגש כתב הגנה ומתעורר הצורך להגיש את ההודעות עצמן ולא רק את הרשימה  
5 המקורית.
- 6 הדרך בה פעל התובע הייתה עשויה להביא למצב בו אם הנתבעת לא הייתה מגישה כתב הגנה  
7 היא הייתה מחויבת לשלם בגין הודעות שאינן בגדר דבר פרסומת כלל ועיקר.  
8 מצב כזה מטיל צל כבד על התובע ומעורר שאלה ביחס לתום לבו, לפחות הדיוני.
- 9 45. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי רק בגין ההודעה מיום 06.10.2014 זכאי התובע לפיצוי.
- 10 **היקף הפיצוי**
- 11 46. סעיף 30א (ז) (3) לחוק קובע כי בבוא בית המשפט לקבוע את גובה הפיצוי, אותו הגביל המחוקק  
12 לסך של 1,000 ש"ח בגין כל הפרה, על בית המשפט להתחשב, בין השאר, בשיקולים הבאים:  
13 1. אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; 2. עידוד הנמען למימוש זכויותיו; 3. היקף ההפרה.  
14
- 15 47. מדובר אפוא, ברשימה שאינה סגורה שהרי לשון החוק נוקבת במילים "**בין השאר**". עוד קבע  
16 המחוקק כי בית המשפט לא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה, קרי  
17 עסקינן בפיצוי לדוגמה שאינו דורש הוכחת נזק.
- 18 48. בית המשפט העליון הנכבד נדרש לסוגיית היקף הפיצוי אותו יש לפסוק בגין הפרתו של החוק  
19 וסקר בהרחבה את השיקולים השונים שיש לשקול. התובע התייחס בכתבי טענותיו בהרחבה  
20 לפסיקה. נתייחס להלן לשני פסקי הדין המרכזיים בסוגיה זו אשר דומה כי הולכת ומצטמצמת  
21 לנוכח הוראות החוק ובמובן זה דומני כי תכלית החקיקה הושגה.
- 22 פסק הדין הראשון ניתן בדין יחיד ברע"א 29014/14 ורע"א 3545/14, זיו גלסברג ואח' נ' קלאב  
23 רמון בע"מ ואח' (להלן: "**עניין גלסברג**") ופסק הדין השני ניתן בהרכב ברע"א 1954/14, אילן  
24 חזני נ' שמעון הנגבי (להלן: "**עניין חזני**").



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

49. בעניין חזני נפסק כי על בית המשפט "לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו) את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ₪) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך. סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו".
50. בעניין גלסברג קבע בית המשפט העליון הנכבד כי "כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ₪ – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30(א)(3). הכלל הוא אפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30(א)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית." באשר לשאלה הנוגעת לחובתו של הנמען להקטין את נזקו נקבע בעניין גלסברג כי אמנם "בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע לשירוש התופעה, אף אם ניתן היה גם לחשוב אחרת." אולם לצד



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 זאת קבע בית המשפט העליון הנכבד כי "עם זאת, אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט,  
2 בקביעת גובה הפיצויים שיש לשלם על הפרת סעיף 30א לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם  
3 את העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת  
4 בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן המטרד במהרה; אולם הדגש הוא על  
5 האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו".
- 6 **51.** בעניין חזני, להבדיל, קבע כב' השופט ע. פוגלמן כי "שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר  
7 בנטל הקטנת נזק לעניין עצם החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה  
8 אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי." ועם זאת קבע כי "בצד  
9 האמור, אין צריך לומר, כי שיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל  
10 מקרה לפי נסיבותיו".
- 11 **52.** לאחר דברים אלו של כב' השופט ע. פוגלמן ציין כב' השופט א. רובינשטיין בעניין חזני, מתוך  
12 כך כי מדובר, בלשונו, בבית משפט ולא "בבית שופטים" כי "אבקש להטעים, כי בסופו של  
13 יום הניואנס שבין חברי לביני מתבטא בשאלה האם האפשרות להסיר הכתובת מן התפוצה  
14 היא שיקול בקביעת הפיצוי או שמא יש להותיר את עניין הפיצוי כאמור בסיפת דברי חברי  
15 למערך שיקולים רחב כללי לעניין ההפחתה, שיופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו. דומני  
16 שההבדל בינינו הוא בסופו של יום "הצהרתי" יותר מאשר מעשי, שכן שיקול הדעת קיים  
17 ועומד ובית המשפט יפעל לפיו, ובכך דעותינו דומות. אדגים רק, כי בטוחני שחברי יסכים כי  
18 – אם ניטול מקרה קיצוני – שאם פלוני יקבל יום אחר יום הודעות במשך שנה ויכול היה  
19 להסיר, אין פירוש הדבר שייפסקו לו 360,000 ₪ פיצויים, ואף לא בקירוב לכך. עצם תוצאת  
20 ענייננו הנוכחי מול פרשת גלסברג באשר לפיצוי (אמנם לא באשר לשכר הטרחה) יוכיח. סוף  
21 דבר, שנינו מסכימים כי אין חובה להקטנת נזק, שנינו מסכימים כי לבית המשפט שיקול  
22 הדעת באשר לפיצוי, ודומני שאין מחלוקת כי תום הלב הוא שיקול, ובאשר להבחנה הדקה  
23 האמורה ישקול כל בית משפט וישקלל לגוף מקרהו" (הדגשה שלי – א.ה.).
- 24 **53.** מהפסיקה שהובאה לעיל עולה בבירור כי שאלת תום לבו של הנמען, בענייננו התובע, היא שיקול  
25 שיש להביאו בחשבון.
- 26 **54.** אין חולק כי במסגרת שיקוליו אמור בית המשפט להביא בחשבון את הצורך להבטיח את אכיפת  
27 החוק ואת היקף ההפרה. כמו כן יש לפעול לעידוד הנמען למימוש זכויותיו. שיקולים אלו  
28 קבועים גם בחוק.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 המחוקק נקב במונח "מימוש זכויותיו". זכות אינה עומדת לבדה ולצדה קיימת, כמעט תמיד,  
2 חובה. קשה לדמיין עולם בו יש לאדם זכויות בלבד. זכותו של נמען לפעול למימוש זכויותיו כפי  
3 שקובע החוק כוללת בתוכה את החובה לפעול בתום לב. מדובר בחובה בסיסית הנגזרת  
4 מעקרונות כלליים של משפט.
- 5 ראו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"א 6339/97, משה רוקר ואח' נ' משה סלומון ואח', מפי  
6 כבי הנשיא (כתוארו אז) השופט א. ברק בזו הלשון: "תום הלב הקבוע בסעיף 39 לחוק החוזים  
7 (חלק כללי), התשל"ג – 1973 (להלן: חוק החוזים) הוא עקרון "מלכותי"...הוא חל בגדריו של  
8 כל דין. מצודתו פרושה...על כלל מערכת המשפט בישראל...זהו עקרון יסוד החולש על כל  
9 תחומי המשפט".
- 10 לטעמי, תום הלב כשלעצמו אינו העניין היחיד שיש להביא בחשבו. מכל אדם, והתובע אינו  
11 יוצא דופן, מצופה לפעול בתום לב ובדרך מקובלת. שילובם של שני ערכים אלו הוא שמצביע גם  
12 על סבירותה של הפעולה.
- 13 לנוכח התוצאה אליה הגעתי ביחס להסכמה מיום 12.10.2014 ולכך שהודעת החדילה לא  
14 התקבלה אצל הנתבעת אין צורך לקבוע מסמרות ביחס לדרך הפעולה שהייתה מצופה מהתובע  
15 אך נאמר כי במידה והתובע סבר שלא נתן, בשום שלב, הסכמה לקבל הודעות פרסומת מכל מין  
16 וסוג שהוא היו לו הזדמנויות למכביר מאז ה - 15.09.2014 ועד ליום 02.08.2016, תקופה של  
17 כמעט שנתיים, לא פחות, וגם לאחר מכן לשלוח הודעת חדילה בדרך שונה ממשלוח הודעה  
18 לתיבת דוא"ל שאין להשיב לה.
- 19 התובע ראה כי נשלחות אליו הודעות רבות. לשיטתו ללא הסכמתו. הוא יכול היה לפעול טוב  
20 יותר על מנת להפסיק את מצב הדברים האמור וגם עניין זה מעיד על תום לבו של התובע.
- 21 עוד יש להביא בחשבון כי הפרסום המופיע בהודעות הינו "פרסום מסחרי ולא פוגעני" כפי  
22 שנקבע בעניין חזני.
- 23 כאשר מביאים בחשבון את מכלול השיקולים האמורים התוצאה היא כי רף הפיצוי במקרה  
24 שבפנינו הינו נמוך ואינו מגיע כדי התקרה המירבית של הפיצוי שקבע החוק.
- 25 לא שוכנעתי כלל כי יש צורך בהרתעתה של הנתבעת מפני הפרת החוק. הנתבעת באופן יזום, 5  
26 ימים לאחר שקיבלה את כתב התביעה, הסירה את התובע מרשימת הנמענים.



## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

1 ועוד, טענתה של הנתבעת בכתב ההגנה לפיה מדובר בתביעה ראשונה שהוגשה כנגדה, דבר  
2 שמעיד על כי פעלה עד היום באופן תקין (סעיף 2 לכתב ההגנה), לא נסתרה והתובע לא הציג כל  
3 ראיה אחרת שתצדיק שימוש בנימוק זה של אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו כנימוק שיש בו  
4 כדי לחייב את הנתבעת ברף הגבוה.

5 באשר לעידוד הנמען למימוש זכויותיו הרי שאין שום צורך להתייחס לכך שהתובע הגיש  
6 תביעות אחרות בעניינים דומים. זכותו של התובע לעשות כן וכל תובענה נבחנת לגופה. עם זאת  
7 דומני כי במקרה שבפנינו אין צורך לעודד את התובע לממש את זכויותיו והתובע הוכיח די  
8 הצורך כי הוא יודע לעמוד גם על זכויות שאינן מגיעות לו כלל ועיקר, כמו למשל הודעות שעל  
9 פי כל מבחן שהוא אינן יכולות להוות הודעת פרסומת.

10 עידוד הנמען למימוש זכויותיו כפי שקובע המחוקק יש לו פן נוסף והוא להבטיח כי אותו נמען  
11 אכן מדייק במימוש זכויותיו ולא תובע תביעות מופרכות ומוגזמות שלא לצורך.

12 בכל הנוגע לשיקול של היקף ההפרה, הרי שבהתחשב בכך שמדובר בהודעה אחת בלבד שתוכנה  
13 מינורי לחלוטין והוא אפשרות לרכוש כרטיסים למשחק דומני כי רף הפיצוי צריך להיות נמוך  
14 מהרף המירבי שקבע המחוקק וסבורני כי פיצוי בסך של 500 ₪ משקף נכונה את הפיצוי המגיע  
15 לתובע.

### סיכום של דבר

16  
17 61. לנוכח האמור אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 500 ₪ בגין ההודעה מיום  
18 06.10.2014.

19 62. הסכום ישולם עד ליום 15.03.2018 ובמידה ולא ישולם במועד יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין  
20 מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

21 63. לנוכח התוצאה ואף שהיה מקום לשקול את חיובו של התובע בהוצאות לטובת הנתבעת בגין  
22 כך שהחלק הארי של תביעתו נדחה ולנוכח הפער העצום בין התביעה שהוגשה לבין התוצאה  
23 בסוף ההליך, הרי שלפנים משורת הדין ומאחר ובכל זאת נשלחה הודעה אחת קודם לתאריך  
24 12.10.2014 שהוא מועד ההסכמה ולגבי הודעה זו לא הוכחה הסכמה מפורשת של התובע או  
25 הודעה מצדה של הנתבעת במשמע החוק איני עושה צו להוצאות.

26 ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

27





## בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 16-09-65394 סרור נ' קשר ספורט בע"מ

תיק חיצוני:

אורי הדר, רשם בכיר